

Κυκεῶν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ SUI GENERIS.

ὑπὸ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΠΑΝΑ.

Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος. — Strada Galati N. 17.

ΣΙΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Le Roi s'amuse.

(Δραῖμα τεραστιοειδὲς τοῦ ΣΙΑΓΓ-ΤΙΓΓ).

- « Πτωχὲ λαέ! Ἐργάζεσαι: ἰδρῶτα, αἷμα χύνεις:
» Ἄνευ τροφῆς τὰ τέκνα σου συγχότατα ἀφίνεις,
» Εἰς ἀπολαύσεις καὶ τρυφὰς ὅπως βιωσὶν ἄλλοι...
» Καὶ ὅταν ἔς τὸν ὀρίζοντα φανῇ ἀνεμοζάλη:
» Ὅταν τὸ ξίφος κρέματα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου,
» Καὶ ἀπειλεῖτ' ἢ ὑπαρξίς, καὶ κινδυνεύ' ἡ γῆ σου,
» Ἐκείνοι ἐφ' οἷς ἠλπίζεις, οὓς ἔτρεφες κηφῆνας,
» Εἰς τῆς ἀβεβαιότητος σ' ἀφίνουν τὰς ὀδύνας...
» Κ' ἐνῶ τὸ βάρος τῆς ζωῆς σύρεις ἐν μέσῳ πόνων,
» Διασκεδάζουσι τὰς αὐλὰς τῶν φίλων ἡγεμόνων...
» Πτωχὲ λαέ! Οὐδέποτε, οὐδέποτε οἱ ξένοι
» Θὰ μεριμνήσουσι περὶ σοῦ. Ζῶντες βεβουθισμένοι
» Εἰς τὰς τρυφὰς, ἃς ἀπαιτεῖ ἡ ὑψηλὴ των κλάσις,
» Ἀρκοῦνται εἰς τὰ γεύματα καὶ τὰς διασκεδάσεις...
» Καὶ σύ »

Ἄλλὰ δὲν προχωρῶ περισσότερο. **ΛΑ ΟΥΔΕ ΤΟΥΣ**
πρωτοτύπου δὲν εἶναι πλέον πένθιμοι, εἶναι ἀπαισιοί.
ἡ δὲ ἔννοια τόσῳ στρυφνῇ, ὥστε ἡ μετάφρασις δι

ἐμὲ τοῦλάχιστον ἀποβαίνει ἀδύνατος . . . — Ἀλλὰ, ποία μετάφρασις; ποῖον πρωτότυπον; . . . — Ἐχετε δίκαιον, ἐλησμόνησα. Οἱ ἄνωθι στίχοι εἶναι ἐκ τοῦ ἐπιλόγου κολοσσαίου δράματος, ἐκ τριάκοντα πράξεων καὶ τετρακοσίων εἰκοσιοκτῶ σκηνῶν ἀπαρτιζομένου, — τὰς διαστάσεις ταύτας συνιστῶ θερμῶς εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις δραματοποιούς, καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸν κ. Ἀμπελᾶν, — ὃ, περ ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἐν Πεκίνω εἰς τῶν περιφημοτέρων συγχρόνων Σινῶν ποιητῶν, ὁ Σιάγγ-Τίγγ, ὑπὸ τὴν γαλλικὴν ἐπιγραφὴν: „Le Roi s'amuse“ (ὁ βασιλεὺς διασκεδάζει), ἀμιλλώμενος πρὸς τὸν γίγαντα τῆς γαλλικῆς ποιήσεως, τὸν ὑποῖον ἂν δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ ὕψος καὶ τὴν ζωηρότητα τῆς περιγραφῆς, ὑπερέβη ὅμως κατὰ τὰ παθήματα, καὶ τοῦτο δὲν εἶναι μικρὸν συστατικόν. Ὁ Βίκτωρ Οὐγγῶ, γράψας τὸ δράμα του: „Le Roi s'amuse“, τὸ κάλλιστον ἴσως τῶν δραματικῶν ἔργων του, καὶ δι' αὐτοῦ ἀνασύρας τὸ παραπέτασμα, τὸ καλύπτρον ἐποχῆν τῆς γαλλικῆς βασιλείας, ἣν οἱ εὐνοῦχοι ἱστορικοὶ παριστῶσιν ὡς πρότυπον μεγαλοπρεπείας καὶ ἰπποτικότητος, καὶ καταδεικνύων τὰ ἐν τοῖς παρασκηνίοις τῆς τότε γαλλικῆς Αὐλῆς διαπραττόμενα αἴσχη καὶ ὄργια, δι' οὗ τρόπου μόνος ἐκεῖνος ἐξεύρει νὰ παριστᾷ, εἶδε μὲν ἀπαγορευθεῖσαν τὴν παράστασιν τοῦ δράματός του, ἀλλὰ δὲν ἐκακοποιήθη. Ὁ δυστυχὴς ὅμως Σιάγγ-Τίγγ, ἥσσον εὐτυχὴς τοῦ Οὐγγῶ ἀποτίνει σήμερον ἐν τοῖς σκοτεινότεροις καὶ ὑγροτέροις ὑπογείοις ἀρχαίας τινὸς εἰρκτῆς τοῦ Πεκίνου τὴν τόλμην, ἣν ἔλαβε νὰ μιμηθῇ τὸν Γάλλον ποιητὴν.

Τὸ σινικὸν δράμα ἔχει ὡς ὑπόθεσιν περιοδεῖαν τινὰ τοῦ Γκιόρ-γγίς-Χάν, ἡγεμόνος μικροῦ χανάτου παρὰ τὰ σινικὰ μεθόρια, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ πόλεμος ἐμάνει-

το εἰς τὰς πλησιοχώρους χώρας, καὶ αἱ περίξ ταταρικαὶ φυλαὶ ἠπείλουν πανταχόθεν τὴν ὑπαρξίν τοῦ μικροῦ καὶ ἀνυπερασπίστου ἐκείνου Κράτους. Οἱ κόλακες καὶ παράσιτοι τοῦ ἡγεμόνος ἐκείνου — τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς — ὅπως καθησυχάζωσι τὸν δικαίως ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ τοῦ ἡγεμόνος του διαγωγῇ ἀγανακτοῦντα λαόν, — διεσάλπιζον εἰς ὅλους τοὺς ἀνέμους, ὅτι ἡ περιοδεῖα αὐτοῦ ἀφορᾷ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς χώρας. — Ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος λαὸς ἀπεκοιμίζετο ὑπὸ τῶν τοιούτων νανουρισμάτων . . . ὅταν δὲ ἀφυπνίσθη . . . ἦτο πλέον ἀργά . . . εὐρέθη δεδεδεμένος χεῖρας καὶ πόδας . . . — Τύχη ἐπιφυλασμένη συνήθως εἰς πάντας τοὺς εἰς ἑαυτοὺς μὲν δυσπιστοῦντας, εἰς τοὺς ξένους δὲ ἐμπιστευομένους, λαούς.

Ἡ «Ἐπιθεώρησις τοῦ Πεκίνου», — περιοδικὸν ἐξ εἰκοσιτεσσάρων τυπογραφικῶν φύλλων ἐκδιδόμενον ὀνὰ πᾶσαν ὥραν. — κρίνει ὑπὸ φιλολογικὴν καὶ καλλιλογικὴν ἔποψιν τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Σιάγγ-Τίγγ ἐφ' ἀμιλλῶν τοῦ ὁμωνύμου γαλλικοῦ δράματος. Πιστεύω ὅτι ἡ τοιαύτη κρίσις εἶναι κάπως παρακεκινδυνευμένη καὶ ὄζει τοπικισμοῦ. Ἐκτὸς τῶν διαστάσεων τοῦ δράματος — ἀναγομένων εἰς τὴν σινικὴν καλαισθησίαν — παρατηρεῖται καὶ σπουδαία τις ἔλλειψις. Ἐν τετρακοσίοις εἰκοσιοκτῶ σκηναῖς, ὁ ποιητὴς δὲν εὗρε θέσιν ἵνα εἴπῃ ὅποια τις ἐπεφυλάσσετο τύχη εἰς τὸν ἐν τοιαύταις κρίσιμοις περιστάσεσιν τὸ Κράτος αὐτοῦ ἐγκαταλείψαντα ἡγεμόνα. Τοῦτο, κατὰ τοῦ «Κυκεῶνος» τὴν κρίσιν, καὶ ὑπὸ δραματικὴν καὶ ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν ἐξεταζόμενον εἶναι ἀσυγχώρητον. — Ἴσως προὔτιθετο ὁ ποιητὴς νὰ γράψῃ συνέχειαν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δράματος — σύνθηες τοῦτο παρὰ τοῖς Σιναις δραματοποιοῖς, — ἀλλ' ἡ πατρικὴ τῶν Σινῶν αὐτοκρατορικῆς κυ-

βερνήσεως — αξίας φαίνεται ἐφαμίλλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συναδέλφου τῆς — διέκοψε παρεμβάσα τὰ ποιητικὰ αὐτοῦ σχέδια.

Τὸ δράμα τοῦτο ἔχει καὶ ἄλλο ἐλάττωμα. Περιέχει πολλὰς γαλλικὰς φράσεις — ὡς οἱ Σίνοι ἐξεύρωσι νὰ γράφωσιν αὐτάς, — ἃς φαίνεται ὁ ποιητὴς μεταχειρίζεται χάριν λογοπαιγνίων. Οὕτω π. χ. ὅταν οἱ ἐχθροὶ βομβοβολῶσι τὴν πρωτεύουσαν — σπουδαῖος καὶ οὗτος ἀναχρονισμός, — καθ' ἣν ἐποχὴν συμβαίνουσι τὰ τοῦ δράματος δὲν ὑπῆρχον βόμβαι καὶ κανόνια, — ὅστις μοὶ ὑπενθυμίζει τὸ ὑπὸ τοῦ Πάριδος ἐν τινι ἰταλικῇ τραγωδίᾳ λεγόμενον: Ὁμοίαν πρὸς τὴν Ἐλένην, οὐδ' ὁ Φειδίας καὶ ὁ Πραξιτέλης ἤθελον γλύψει, οὐδ' ὁ Ἀπελλῆς καὶ ὁ Ζεῦξις ἤθελον ζωγραφίσει, — ὅταν λέγω οἱ ἐχθροὶ βομβοβολῶσι τὴν πρωτεύουσαν, λαμβάνει χώραν γαλλιστὶ ὁ ἀκόλουθος διάλογος μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ Κίγγ-Κίγγ καὶ τοῦ γέροντος Φωτίγγ:

Κίγγ. — Et maintenant que tombent les obuses;

Ou est-il le Roi?...

Φω-τιγγ. — Le Roi s'amuse...

Κίγγ-Κίγγ. — Et le Vice-roi?

Φω-τιγγ. — C'est le vice Roi.

Ταῦτα καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς γραμματικῆς αὐτῶν ποιότητος, πιθανὸν νὰ ἔχωσι θέσιν ἐν τινι κωμωδίᾳ ἢ κωμειδουλλίῳ, ἀλλ' ἐν δράματι, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν μάλιστα κρίνεται ἡ τύχη ὀλοκλήρου λαοῦ, ἔχουσι τι τὸ ἄτοπον. Τὸ ἀληθὲς ὅμως εἶναι, ὅτι ἐν τῇ σινικῇ φιλολογίᾳ δυσκόλως θὰ δυνηθῆ τις νὰ διαγράψῃ τὰ ἔθρια, τὰ διακρίνοντα τὴν κωμωδίαν τοῦ ρωμαντικοῦ δράματος, καὶ τοῦτο πάλιν τῆς κλασικῆς τραγωδίας.

Παρὰ τοῖς Σίναις ἕκαστος ποιητὴς ἀποτελεῖ σχολὴν, καὶ ἕκαστον δράμα ἀνήκει εἰς νέον εἶδος. . .

ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

Ἡ κοινὴ γνώμη, ἀληθὴς ἑταῖρα. εὐκόλως λησμονεῖ τοὺς ἀρχαίους αὐτῆς ἐραστὰς, ἀποστρέφεται τοὺς γέροντας, καὶ τρέχει κατόπιν τῶν νέων. Ἐχει ἀνάγκην συγκινήσεων, καὶ συγκινήσεις φαίνεται παρέχουσιν αὐτῇ μόνον τὰ νέα πρόσωπα. Ἴδου διατὶ καὶ ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Εὐρώπης τρελλαίνεται σήμερον διὰ τοὺς Σέρβους, τοὺς Βοσνίους, τοὺς Ἐρζεγοβινίους, τοὺς Βουλγάρους. — λησμονεῖ δὲ τοὺς Ἑλληνας εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἂν τις ζητήσῃ νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν μνήμην τῆς, αὐτὴ ἀπαντᾷ μετὰ δυσαρεσκείας:

Non ragioniam di lor, ma guarda e passa. —

Ἄν καὶ οἱ Ἕλληνες κατῶρθουν νὰ παρέξωσιν αὐτῇ συγκινήσεις τινὰς, εὐκόλως θὰ ἐπανεύρισκον τὴν ὁδὸν τῆς καρδίας τῆς: ἀλλὰ γενόμενοι δυστυχῶς πάντες διπλωμάται, ἐλησμόνησαν πλέον τὴν αἰσθηματικὴν πολιτικὴν καὶ τῶν ἐραστῶν τὰ τεχνάσματα.

Ἐφημερίς τις ἀθηναικὴ λέγει: «ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ὄσον οὕπω συνερχομένη Βουλὴ θὰ μελετήσῃ σπουδαίως τὰς σημερινὰς περιστάσεις καὶ θὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τοὺς πόθους τοῦ ἔθνους.» — Τὸ τροπάριον τοῦτο ἀκούομεν πάντοτε ψαλλόμενον κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστης βουλευτικῆς Συνόδου... ἀλλὰ, κατὰ τὸ τέλος; ἐπαναλαμβάνονται συνήθως οἱ ἐξορκισμοὶ τοῦ Ἁγίου

Αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις ἔκαμαν εἰς τὴν Τουρκίαν προτάσεις περὶ εἰρήνης.— Ἐπιθυμεῖτε ἀληθῶς τὴν εἰρήνην τῆς Ἀνατολῆς; ἠρώτησεν αὐτὴ. — Μάλιστα, ἀπήντησαν ὁμοθυμαδὸν ἐκεῖνοι.— Τότε ἀφετέ με νὰ ἐνεργήσω. Ἐνόσω εἰς καὶ μόνος χριστιανὸς ὑπάρχει, καταχρώμενος τῆς ἐπεικειάς μου, θὰ συνομωτῆ πάντοτε κατ' ἐμοῦ καὶ θὰ ταράττῃ τὴν εἰρήνην τῆς Ἀνατολῆς. Κατὰ τῶν συνομωσιῶν τούτων ἐν μόνον ὑπάρχει ἀντιφάρμακον: οἱ Κιρκάσιοι καὶ οἱ Βασιβουζοῦκοι. Οὗτοι ἔχουσι τὴν ἰκνότητά νὰ θεραπεύωσι τὸ κακὸν ριζικῶς. Ἄφετε αὐτούς, καὶ θὰ μείνετε εὐχαριστημένοι. Σὰς ὑπόσχομαι τὸ ταραχοποιὸν στοιχεῖον νὰ ἐκλείψῃ. Οὐδέποτε δὲ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἀναφανῆ. Ἀκολούθως θὰ δώσω εἰς τοὺς πιστοὺς μου ὑπὸ ἡγήσει τοιαύτας μεταρρυθμίσεις, καθ' ὧν οὐδεὶς τῶν ἐπιζησόντων θὰ τολμήσῃ ποτε νὰ παραπονεθῆ, τόσω θὰ ἦναι εὐρεία. — Αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις, ἀναγνωρίσασαι τὴν ὀρθότητα τῶν σκέψεων τούτων τῆς Πύλης, ἐδήλωσαν αὐτῇ ὅτι εὐχαρίστως ἤθελον περιμείνει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σωτηρίου τούτου μετρου, ἂν ἢ ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν κοινὴ γνώμη δὲν ἐπέβαλεν αὐταῖς ἄλλα τινὰ καθήκοντα, ἅτινα ἐνδομύχως μὲν ἀποτροπιάζονται, ἀλλ' εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἀναγκάζονται σήμερον— ὡς ἐκ τῶν ἐιδικῶν περιστάσεων, — νὰ προβῶσιν (ἐννοεῖται ὅτι μόνον πρὸς τὸ θεαθῆναι), — ὅπως κατευνασῶσι τὸ δημόσιον φρόνημα, ἐξεγερθὲν ὑπὸ τῶν φαντασιολόγων, οἵτινες παραιτούμενοι τὴν πραγματικότητα ἴστανται αἰωνίως εἰς τὰς αἰθερίους τῆς οὐτοπίας σφαίρας, παρέχοντες οὕτω πράγματα εἰς τοὺς πρακτικοὺς ἐκείνους.

νόας, τοὺς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν ἀρχῶν τῆς ὠφελιμολογικῆς Σχολῆς ἐπιδιώκοντας τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὑπεσθέθησαν δὲ ἀφ' ἐτέρου αὐτῇ, ὅτι τοιαύτας καὶ τοσαύτας θέλουσι ποιῆσει λοξοδρομίας, ὥστε νὰ ἀφήσωσιν εἰς τε τοὺς Κιρκασίους καὶ Βασιβουζούκους ὄλον τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν, ὅπως φέρωσιν εἰς πέρας τὸ εἰρηνευτικὸν ἔργον των, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ χύσωσιν ἀκολούθως ὀλίγα δάκρυα (κροκοδείλου) ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν θυμάτων, καὶ νὰ καταχωρίσωσι τὴν νεκρολογίαν αὐτῶν εἰς τὰς ἐπισήμους ἐφημερίδας των.— Τοιοῦτο τέλος ἔσχον αἱ μετὰ τῆς Πύλης διαπραγματεύσεις τῶν πεπολιτισμένων καὶ χριστιανικῶν κυβερνήσεων... Οἱ δὲ λαοί;.. ἤ, οὕτοι ἀρκοῦνται εἰς ἐκδηλώσεις πλατωνικοῦ ἔρωτος...

Προχθὲς τὸ ἑσπέρας ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἠκούοντο ἀσυνήθεις τινὲς κρότοι, ὧν ἡ πηγὴ ἠγνοεῖτο. Ὁ μὲν ἔλεγεν ὅτι εἶναι ὀρνύκια· ὁ δὲ ὅτι διέρχονται λελένια. — Οὐδέτερον τούτων, ἀπεκρίνετο τρίτος τις. — Ἀλλά;.. — Τὰ παιδιὰ παίζει.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ Γ' ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

ΚΙΜΩΝ — ΚΙΩΝ — ΙΩΝ — ΩΝ.

Τὴν λύσιν ἀπέστειλε πρῶτος ὁ κ. Σ. Μαρσελλου, ἀκολούθως δὲ τις ἀνώνυμος ἐκ Γαλαζίου ἐμμέτρως. Τὸν τελευταῖον τούτον προτρέπομεν — *entre-nous* — νὰ ἀφήσῃ εἰς ἄλλους, *che a tanto il ciel destina, l'opra scabrosa* τοῦ στιχουργεῖν, καὶ νὰ δοθῆ εἰς ἄλλο ἔργον. Ἄν δὲ ἔχη καιρὸν νὰ λύσῃ τὰ αἰνίγματα, ἅς λύῃ αὐτὰ περὶ τῶς. Ἡ ὁδὸς δὲν εἶναι ἡ ἀπὸ τῆς ἀπαιτήσεως, ὅτι νὰ ἔχη ἀνάγκην τῆς ὄνου τοῦ Σαλχο-Πάντσα...

ΙΑΚΩΝ ΒΑΛΣΕ ΒΙΒΛΙΑΤΑ, ἅς λύῃ αὐτὰ περὶ τῶς. Ἡ ὁδὸς δὲν εἶναι ἡ ἀπὸ τῆς ἀπαιτήσεως, ὅτι νὰ ἔχη ἀνάγκην τῆς ὄνου τοῦ Σαλχο-Πάντσα...

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΙΝΙΓΜΑ Δ'.

Εἶναι μικρὸν τετράπουν τὰ πρῶτά μου τὰ τρία, —
 Ἐὰν ἀφαιρεθῶσι τὸ στήθος, ἡ κοιλία,
 Προκύπτει τι ὑπάρχον ἐν παντὶ τόπῳ μόνον. —
 Τοὺς πόδας μου εὐρίσκεϊς ἐν μέσῳ τῶν ἀνθῶνων. —
 — Τὸ ὄλον δέ; — Τὸ ὄλον, ὡς ἡ γεωγραφία
 Διδάσκει, χώρας ἦτο ποτὲ προσωυμία.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Βραβία, 11/23 Σεπτεμβρίου 1876.

Κατὰ τὸ τελευταῖον ὀκταήμερον ἐγένοντο διάφοροι
 πράξεις ἐπὶ διαφόρων εἰδῶν εἰς διαφόρους τιμὰς. —
 ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ εἰς ὑψῶσιν. Ἐπωλήθησαν περὶ τὰ 10000
 καντάρια, πρὸς 136. — ΝΑΥΑΟΙ, οἱ αὐτοὶ ἀπὸ Σουλιναῶν
 εἰς Ἀγγλίαν, ὡς καὶ ἀπὸ Ἀγγλίας εἰς Σουλιναῶν.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΚΑΡΥΑΤΙΣ ξεμπουζακωμένη, εὐρίσκεται εἰς δια-
 θεσιμότητα. Ἀπευθυντέον εἰς Ὀδὸν Βλακίας ἀριθ.
 2,676.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑΣΤΙΧΟΓΡΑΦΙΑΣ παραδίδον-
 ται εὐμεθόδως. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

Ο ΚΥΚΛΩΝ ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ, ἑτήσια φρ. 20

» ἑξαμηνιαία » 10

Αἱ συνδρομαὶ προπληρονοῦνται.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΟ Ἀριστοτέλους

Ἐπεύθυνος Δ. ΝΕΑΓΚΟΥ. — Τύποις Π. Μ. Πεστεμαλτζιολοῦ.

20206 ΓΤΗ 3 ΓΑ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ἈΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
 ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ